

2. Povreda Direktiva 2005/36/EZ i članka 49. UFEU-a o slobodi poslovnog nastana

Komisija tvrdi da zahtjev iz stavka 2. prvog poglavlja jedinog članka Ministarske uredbe br. 109088/12.12.2011, u skladu s kojim potvrđuje o osposobljavanju posrednika treba potvrđivati načine poučavanja, broj sudionika, broj i kvalifikacije posrednika, postupak provođenja ispita i ocjenjivanja kandidata i način kojim je zajamčena objektivnost takvog postupka, prekoračuje ono što bi moglo biti nužno za ocjenu razine znanja i stručnih kvalifikacija za koje se pretpostavlja da ih nositelj ima i ne dopušta pravilno vrednovanje toga odnosi li se osposobljavanje dotične osobe na područja znanja koja su u biti različita od onih koja su obuhvaćena dokazom o formalnoj osposobljenosti koji se zahtijeva u Grčkoj. Zato je gore navedena odredba u suprotnosti s člancima 13., 14. i 50. i Prilogom VII. Direktivi 2005/36/EZ.

Usto, gore navedeni stavak 5. prvog poglavlja Ministarske uredbe inozemnim posrednicima koji posjeduju sve kvalifikacije nameće dokazivanje posjedovanja dodatnog iskustva u obliku najmanje tri sudjelovanja u postupcima posredovanja kako bi se njihove kvalifikacije priznale u Grčkoj, a takav uvjet ne nameće posrednicima koji su se profesionalno osposobili u Grčkoj. Posljedično, gore navedena odredba u suprotnosti je s člankom 13. Direktive 2005/36/EZ kojim se određuje da je nadležno tijelo države članice domaćina pod istim uvjetima koji se primjenjuju na njezine državljane dužno dozvoliti pristup toj profesiji i njezino obavljanje podnositeljima zahtjeva koji imaju potvrdu iz druge države članice i povrjeđuje načelo nediskriminacije iz članka 49. UFEU-a.

- (¹) Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL 2006., L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)
- (²) Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (Tekst značajan za EGP) (SL 2005., L 255, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 125.)

Žalba koju je 5. siječnja 2018. podnio MS protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 31. svibnja 2017. u predmetu T-17/16, MS protiv Komisije

(Predmet C-19/18 P)

(2018/C 083/23)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: MS (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

- Ukidanje rješenja Općeg suda od 31. svibnja 2017. u predmetu T-17/16;
- Posljedično, uputiti predmet Općem sudu kako bi odlučio o osnovanosti tužbe u prvostupanjskom postupku koji se pred njime vodi, ako Sud smatra da je o predmetu moguće konačno odlučiti, usvojiti žaliteljeve zahtjeve iz prvostupanjskog postupka i, stoga,
- Utvrditi izvanugovornu odgovornost Komisije na temelju članka 268. i 340. drugog stavka UFEU-a;
- Naložiti dostavljanje dokumenata koje je Komisija proglasila povjerljivima i koji su nužna potpora odluci o isključenju;
- Odrediti naknadu nematerijalne štete nastale zbog protupravnog ponašanja Komisije, koja je ex aequo et bono procijenjena na 20 000 eura;
- Naložiti Komisiji da objavi pismo isprike tužitelju i da ga ponovno uključi u Team Europe;

— Naložiti tuženiku snošenje svih troškova u oba stupnja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Pobijano rješenje zahvaćeno je pogreškom koja se tiče prava u pravnoj kvalifikaciji osnove za tužbu za naknadu štete podnesene pred Općim sudom i zbog povrede obveze obrazlaganja koju je počinio Opći sud.

Pobijano rješenje je također zahvaćeno pogreškom koja se tiče prava u pravnoj kvalifikaciji dopisa o suglasnosti kao i povredom obveze obrazlaganja koju je počinio Opći sud. Potonji je iskrivio sadržaj spisa.

Tužba podnesena 16. siječnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Bugarske

(Predmet C-27/18)

(2018/C 083/24)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Samnadda, J. Marinova, G. von Rintelen)

Tuženik: Republika Bugarska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Republika Bugarska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 43. stavka 1. Direktive 2014/26/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o kolektivnom ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava te izdavanju odobrenja za više državnih područja za prava na internetsko korištenje glazbenih djela na unutarnjem tržištu (SL 2014., L 84 od 20. ožujka 2014., str. 72.), time što do 10. travnja 2016. nije donijela zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s tom direktivom ili u svakom slučaju time što tekst tih odredaba nije dostavila Komisiji;
- naloži Republici Bugarskoj da, na temelju članka 260. stavka 3. UFEU-a, s obzirom na to da je povrijedila svoju obvezu priopćenja Komisiji mjera prenošenja Direktive 2014/26/EU, plati novčanu kaznu u visini od 19 121,60 eura po danu od dana objave presude kojom je prihvaćena tužba;
- naloži Republici Bugarskoj snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. U skladu s člankom 43. stavkom 1. Direktive 2014/26/EU, države članice su obvezne donositi zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s Direktivom do 10. travnja 2016. i tekst tih odredaba bez odlaganja dostaviti Komisiji. Budući da nisu bile dostavljene nacionalne mjere za prenošenje Direktive, Komisija je odlučila pokrenuti postupak pred Sudom.
2. Komisija u svojoj tužbi predlaže nalaganje Republici Bugarskoj plaćanja novčane kazne u visini od 19 121,60 eura po danu. Visina novčane izračunat će se uzimajući u obzir težinu i trajanje povrede kao i odvratajući učinak s obzirom na platežnu sposobnost te države članice.

⁽¹⁾ SL 2014., L 84, str. 72.